

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 116/2010 НА КОМИСИЯТА

от 9 февруари 2010 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета във връзка със списъка на хранителните претенции

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните⁽¹⁾, и по-специално член 8, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) В член 8, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 се установява, че хранителните претенции се разрешават единствено ако са изброени в приложението към същия регламент, в което са определени и условията за използването им.
- (2) В Регламент (ЕО) № 1924/2006 се предвижда също така, че при необходимост измененията на приложението към него се приемат след консултиране с Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) (наричан по-долу „Органът“).
- (3) Преди приемането на Регламент (ЕО) № 1924/2006 Комисията поиска становището на Органа по въпроса за хранителните претенции и условията за използването им относно омега-3 мастните киселини, мононенаситените мазнини, полиненаситените мазнини и ненаситените мазнини.
- (4) В приетото на 6 юли 2005 г.⁽²⁾ становище Органът излага заключението си, че омега-3 мастните киселини, мононенаситените мазнини, полиненаситените мазнини и ненаситените мазнини имат важни функции в хранителния режим. Някои ненаситени мазнини, например омега-3 мастните киселини, понякога са консумирани в количество, по-малко от препоръчаното. Поради тази причина хранителните претенции за храни, които са източник на тези хранителни вещества или са богати на същите хранителни вещества, биха могли да помогнат на потребителите да направят по-здравословен избор. Тези хранителни претенции обаче не бяха включени в

списъка, установен в приложението към Регламент (ЕО) № 1924/2006, приет от Европейския парламент и от Съвета, тъй като условията за използването им не можеха все още да бъдат ясно определени.

- (5) Тъй като бяха уточнени условията за използването, като беше взето под внимание също приетото на 30 юни 2009 г.⁽³⁾ становище на Органа относно етикетването на референтните стойности за прием на омега-3 и омега-6 мастните киселини, е целесъобразно тези претенции да бъдат включени в списъка.
- (6) Относно претенциите „Източник на омега-3 мастни киселини“ и „Високо съдържание на омега-3 мастни киселини“ в условията за използването следва да се прави разграничение между двата вида омега-3 мастни киселини, които имат различни физиологични функции и за които се препоръчват различни равнища на консумация. Освен това в условията за използването следва да се установи минимално количество, изисквано за 100 g и 100 kcal от продукта, за да се гарантира, че тези претенции могат да се отнасят единствено за храни, които при равнището на консумацията им осигуряват значително количество омега-3 мастни киселини.
- (7) Относно претенциите „Високо съдържание на мононенаситени мазнини“, „Високо съдържание на полиненаситени мазнини“ и „Високо съдържание на ненаситени мазнини“ в условията за използването следва да се изисква минимално съдържание на ненаситени мазнини в съответната храна и по този начин да се гарантира, че количеството, посочено в претенцията, винаги съответства на значително количество при равнището на консумацията им при балансиран хранителен режим.
- (8) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложението към Регламент (ЕО) № 1924/2006 се изменя съгласно приложението към настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9.⁽²⁾ *The EFSA Journal* (2005) 253, стр. 1—29.⁽³⁾ *The EFSA Journal* (2009) 1176, стр. 1—11.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 9 февруари 2010 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ

В приложението към Регламент (ЕО) № 1924/2006 се добавя следният текст:

„ИЗТОЧНИК НА ОМЕГА-3 МАСТНИ КИСЕЛИНИ

Претенцията, че дадена храна е източник на омега-3 мастни киселини, както и всяка претенция, която би могла да има същия смисъл за потребителя, може да се използва единствено в случаите, когато продуктът съдържа най-малко 0,3 g алфа-линоленова киселина на 100 g и на 100 kcal или най-малко 40 mg общо ейкозапентаенова киселина и докозахексаенова киселина на 100 g и на 100 kcal.

ВИСОКО СЪДЪРЖАНИЕ НА ОМЕГА-3 МАСТНИ КИСЕЛИНИ

Претенцията, че дадена храна е с високо съдържание на омега-3 мастни киселини, както и всяка претенция, която би могла да има същия смисъл за потребителя, може да се използва единствено в случаите, когато продуктът съдържа най-малко 0,6 g алфа-линоленова киселина на 100 g и на 100 kcal или най-малко 80 mg общо ейкозапентаенова киселина и докозахексаенова киселина на 100 g и на 100 kcal.

ВИСОКО СЪДЪРЖАНИЕ НА МОНОЕНАСИТЕНИ МАЗНИНИ

Претенцията, че дадена храна е с високо съдържание на моноенаситени мазнини, както и всяка претенция, която би могла да има същия смисъл за потребителя, може да се използва единствено в случаите, когато най-малко 45 % от масните киселини в продукта произхождат от моноенаситени мазнини и когато моноенаситените мазнини осигуряват повече от 20 % от енергийната стойност на продукта.

ВИСОКО СЪДЪРЖАНИЕ НА ПОЛИЕНАСИТЕНИ МАЗНИНИ

Претенцията, че дадена храна е с високо съдържание на полиенаситени мазнини, както и всяка претенция, която би могла да има същия смисъл за потребителя, може да се използва единствено в случаите, когато най-малко 45 % от масните киселини в продукта произхождат от полиенаситени мазнини и когато полиенаситените мазнини осигуряват повече от 20 % от енергийната стойност на продукта.

ВИСОКО СЪДЪРЖАНИЕ НА НЕНАСИТЕНИ МАЗНИНИ

Претенцията, че дадена храна е с високо съдържание на ненаситени мазнини, както и всяка претенция, която би могла да има същия смисъл за потребителя, може да се използва единствено в случаите, когато най-малко 70 % от масните киселини в продукта произхождат от ненаситени мазнини и когато ненаситените мазнини осигуряват повече от 20 % от енергийната стойност на продукта.“
